

# COPLAS ESPIRITUALS,

en que se declara la dolorosa mort y pasi6 de Jesucrist, y del modo que lo peccador arrepenitit de sas culpas demana á nostre Senyor la seba salvaci6.



Diferents Prelats de Espanya han concedit quaranta dias de perd6 á tots los fiels que devotament llegesquian, 6 sentin llegir lo següent.

Anima si ets compasiva,  
mira atenta y considera  
al peu de la creu Maria  
veyent estar pendent d' ella  
á son amat fill dulcissim,  
que está obert per cinch finestras  
que brollan torrents de sanch,  
y en son cap una diadema  
de punxagudas espinas,  
rajantne la sanch per ellas,  
que per sa divina cara  
gotejant eau fins á terra.  
Mira aquell color difunt,  
y aquella boca de perlas  
que sembla un clavell morat  
de haber caigut á las pedras:  
son dos verdanchs, que fan llástima,  
de sas gallas las rosetas;  
son coll tan blanch, que ab la neu  
no hi havia diferencia,  
ara mústich y negrench;  
muscles y espalllas obertas  
per la creu y pe 'ls assots,  
que fins los osos blanquejan.  
En los brassos y genolls  
també hi té llagas obertas  
de cuant, portantne la creu,



caygué tres voltas á terra.  
De tanta sanch que li raja,  
tota la creu n' es bermella.  
Sa mare lo está mirant,  
y axi lo pobre s lamenta:  
¡Ay lo Fill de mas entranyas!  
¿Quinas culpas heu comesas,  
que axi vos llevan la vida,  
sen la mateixa innocencia?  
¡Oh vosaltres que passau,  
ateneu, mirau ma pena,  
si ha dolor que al meu dolor  
puga ferli competencia!  
Solament est Fill tenia,  
y per quimera y enveja,  
sense culpa me l' han mort.  
¡Ay Jesús, que me atravessa  
una cruel espassa 'l cor!  
¡Ay que la nit ja se acerca,  
y no tinch cap sepultura,  
ni una mortalla sisquera,  
ni qui 'l baixi de la creu!

¿Qué fare, trista y soleta?  
Angelets de ma custodia,  
¿C6m no alivieu ma pena?  
Los ángels li respoungueren:  
No se 'ns ha donat llicencia  
de baixar al vostre Fill;  
altre fará aqueixa feyna.  
La Verge gira la vista,  
y vegé casi prop d' ella  
una cuadrilla de gent  
que duyan dos escaletas.  
Arriban los sants varons,  
trobant la divina reyna  
al peu de la creu plorant,  
y al seu Fill ya mort en ella.  
A sos peus se agellonaren,  
y comensan ab tristesa  
á dirli llurs sentiments;  
y á las paraulas primeras  
ab la forsa del dolor  
á plorar tothom comensa.  
Ploran Joseph, Nicodemus,  
plora la casta Princesa,  
y los demés que allí estavan,  
ab Joan y Magdalena.  
Mes la dolorosa Mare  
diu: La llum del dia mengua.  
Y Joseph y Nicodemus  
arriman las escaletas  
al sant arbre de la creu.



y pujan los dos per ellas;  
la corona á Jesús treuhen,  
donantla ab molta finesa  
á la mare adolorida.  
Y ella diu, mentras la besa:  
Corona que al Rey del Cel  
li serví de diadema  
feu Deu meu que tots los homens  
la tractin ab reverench.  
Donárenli també 'ls claus,  
y ella humil los petoneja.  
¡Oh durs claus que traspasáreu  
aquellas mans tan excisadas,  
que al cel y á totas las cosas  
daren lo ser y 'l conservan,  
feríreu mon tendre cor  
com ab punxaguda fletta.  
Ja baixan lo cos difunt;  
pe 'ls peus lo pren Magdalena,

mentres sant Joan pe'l cap,  
y á la Verge humils lo entregan.  
Ella, presentlo en sos brassos,  
amorosa així se espresa:  
Veniu los que tingau set,  
que están las fonts ben obertas;  
Veniu si esteu famolenchs,  
á aquest pa de vida eterna;  
veniu los que esteu malats,  
ó sufriu treballs y penas;  
Veniu, que á tots vos convido,  
puig á ningú may se nega.  
Y Joseph y Nicodemus,  
present unguents ab esencias,  
ungeixen lo cos sagrat,  
y ab un nou llenzol de tela  
enmortallan al Senyor,  
criador de cels y terra.  
Los que portan lo sant cos,  
de alguns fiels van al darrera;  
Nicodemus y Joseph,  
que han tingut sort tan inmensa;  
luego el Centurió, sant Joan,  
tres Marias companyeras  
de la santissima Verge,  
de serafins voltadeta.  
Al arribar al sepulcre,



l' hi colocan ab decencia:  
luego 'l tapan ab la llosa;  
tans sols mils de ángels s' hi quedan  
vetllant al Senyor; los altres  
á Jerusalem regressan.  
Al passar per lo Calvari  
adorá del Cel la Reyna  
de la creu l' arbre santíssim.  
Llavors tots junts y de pressa  
á Jerusalem caminan,  
mes al despedirse d' ella,  
com se 'n separan plorant,  
la benedicció 'ls dispensa;  
y al Cenáculo marxá  
ab Joan y Magdalena,  
fins á la resurrecció,  
qu' ells ab molta fé la esperan:  
Anem donchs á acompanyarla,  
y á consolarla en sas penas;  
que no 'ns faltarà aquí el premi,  
y despres la gloria eterna.

FI.



# LOS DEU MANAMENTS

Ó COPLAS PER SALVAR LO PECADOR.

1.<sup>o</sup> Ab dolor y amargura  
Principi vull donar  
Per cantar unas coplas  
Dignas de fer plorar.  
Vostra atenció demano,  
¡Oh auditori amat!

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

2.<sup>o</sup> Semblem sols cristians,  
Puig no 'ns determinem  
A amar á Deu y al próxim  
Segons los manaments;  
Ans be molt al contrari  
Fins ara havem obrat.

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

3.<sup>o</sup> Los renechs y blasfemias  
Ja fan esgarrifar;  
Fins lo sant nom de Deu  
Jura tothom en ya,  
Tant los grans con los xichs,  
De tot sexo y estat.

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

4.<sup>o</sup> Las festas de precepte  
¿ Qui las observa ja?  
Se pasan tot lo dia  
En jochs, cafés y balls:  
Si n' ouhen una misa,  
Ja es tot quant han obrat.

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

5.<sup>o</sup> ¿ Qué fan los fills y fillas  
Que van per tot arreu,  
Sens voler créure als pares,  
Y sens temor de Deu?  
Dels pares és la culpa  
Si mal los han criat.

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

6.<sup>o</sup> Abans Deu de enviarnos  
Aquets castichs del cel,  
Tot sovint se trencava  
Lo sisé manament;  
Pero escándols com ara  
May hi habian estat.

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

7.<sup>o</sup> Moltes volensas y odis  
Se tenen entre cristians,  
Com si fossen heretges,  
Moros ó luterans.  
Perdonemnos las faltas,  
Dihent tots, de bon grat:

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

8.<sup>o</sup> ¡ Quánt se ment avuy dia!  
Causa pena y dolor,  
Jamay se habia vist  
Tanta murmuració:  
Cristians esmenemnos  
De aquest tan gran pecat.

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

9.<sup>o</sup> Avaros de la terra,  
Que may estéu contents,  
Desitjeu lo de un altre,  
No us bastan vostres bens.  
Amem á Deu y al próxim,  
Aborrim lo pecat.

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

10. Deyan de aquells francesos  
Que 'ns anavan robant,  
Y ara molts espanyols  
Per tot arreu s'hi fan;  
Fins pe'ls camins als pobres  
El pa los han robat.

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

11. Hi ha homens tan carnals,  
Que no respectan res;  
Buscan de seduhirne  
Las dohas dels demés,  
Y es crimen lo adulteri,  
Que Deu ens té privat.

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

12. Estos deu Manaments  
Si 'ls volem observar,  
Donarém fi á las penas  
Que Deu nos fa passar;  
O si no, major castich  
Ens té Deu preparat.

¡ Senyor, misericòrdia!  
Useu de pietat.

Lo Excel.<sup>m</sup>. é Il.<sup>m</sup>. Sr. Dr. D. Gil Esteve, Bisbe de Puerto-Rico, concede quaranta dias de indulgencia á tots los que devotament llegesquian, sentin llegir, ó aprenguan de cor cualsevol de aquestos Deu Manaments explicats.